

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Co/187/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8611208050
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Škrab
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8611208050.4

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Škraba a členov JUDr. Petra Šama a JUDr. Mareka Kohúta, v právnej veci žalobcu: COFIDIS, a.s., so sídlom Bratislava, Suché mýto 1, IČO: 36 816 337, zastúpeného: Advokátska kancelária Antovszká, s.r.o., so sídlom Bratislava, Bárdošova 2/A, IČO: 36 866 881, proti žalovanej: A. L., X.. XX.X.XXXX, L. D. X, za účasti vedľajšieho účastníka na jej strane: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Nám. Legionárov 5, IČO: 42 176 778, zastúpeného advokátom JUDr. Igorom Šafrankom, so sídlom Svidník, Sov. hrdinov 163/66, o zaplatenie 802,69 eur s prísl., na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Svidník zo dňa 15.4.2015 pod č. k. 5C/127/2011-128, takto

rozhodol:

Ruší rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1) Okresný súd Svidník (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) vyššie označeným rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal proti žalovanej zaplatenia sumy 802,69 eur s príslušenstvom. Žalovanej nepriznal náhradu trov konania a žalobca nemá právo na ich náhradu. Zároveň rozhodol, že žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 221,52 eur na účet jeho právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2) Vychádzal zo zistenia, že podanou žalobou sa žalobca domáhal proti žalovanej zaplatenia sumy 802,69 eur s príslušenstvom.

3) Na základe vykonaného dokazovania a aplikáciou ust. § 48 ods. 1, 2, § 52 ods. 2, § 53 ods. 1, 2, 3, § 54 ods. 1 a § 457 Obč. zákonníka uzavrel, že mal za preukázané, že žalovanej bol poskytnutý na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXX zo dňa 26.5.2008 úverový rámec vo výške 743,88 eur, ktorý podľa platobnej histórie čerpala dňa 27.5.2008 vo výške 663,88 eur a dňa 20.5.2009 vo výške 80,- eur, čo spolu predstavuje 743,88 eur. Zo žaloby vyplýva, že zaplatila žalobcovi sumu 539,04 eur. Žalobca listom zo dňa 1.11.2010 od zmluvy odstúpil. Z oznámenia zástupkyne žalobcu zo dňa 30.1.2015 je zrejmé, že odstúpenie od zmluvy žalobca žalovanej nezasielal doporučenou zásielkou, ale obyčajnou poštovou zásielkou. Doručovanie a jeho spôsob žalobca ustanovil v čl. 12.4 Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len „VOP“). Tento článok obsahuje fikciu doručenia, podľa ktorej sa zásielka považuje za doručенú v lehote 10 dní od jej odoslania, a to aj v prípade, keď sa klient o tom nedozvedel. Podľa čl. 8.4 VOP je odstúpenie od zmluvy účinné v momente doručenia v zmysle čl. 12.4 VOP. Na základe vyššie uvedeného žalobca nedisponuje doručenkou, ktorou by preukázal prevzatie odstúpenia žalovanou. V zmysle zmluvy platí, že odstúpenie od nej zo dňa 1.11.2014 je účinné najneskôr ku dňu 11.11.2014. Táto skutočnosť medzi účastníkmi sporná nebola. Odstúpením od zmluvy je zmluva zrušená a každý z účastníkov je povinný vrátiť inému, čo podľa nej dostal. Žalobcov nárok predstavuje kladný rozdiel medzi sumou, ktorá bola žalovanou vyčerpaná, a sumou, ktorú vrátila, t.j. 743,88 eur - 539,04 eur = 204,84 eur. Z uvedeného vyplýva, že žalobca by mal nárok na zaplatenie sumy 204,84 eur. Ohľadom tejto sumy už právoplatne rozhodol v predchádzajúcom rozsudku (č. k. 5C/127/2011-64 zo dňa 12.4.2013).

Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie zamietol žalobu, čo sa týka zaplatenia sumy prevyšujúcej 204,84 eur, t. j. 539,04 eur s prislúšenstvom.

4) Stotožnil sa s názorom právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, že znenie ustanovenia § 48 ods. 2 Obč. zákonníka dáva možnosť účastníkom zmluvy dohodnúť sa na inom zrušení zmluvy, než od jej začiatku. Keďže v tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu, ktorá je podrobnejšie upravená v § 52 a násl. Obč. zákonníka, je nutné posúdiť práva žalovanej zo zmluvy vyplývajúce práve podľa Piatej hlavy Obč. zákonníka. Zo znenia § 54 ods. 1 Obč. zákonníka vyplýva, že Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa a spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Spotrebiteľské zmluvy preto nesmú obsahovať neprijateľné zmluvné podmienky (§ 53 ods. 1 Obč. zákonníka). V prípade, že by ich aj zmluvy obsahovali, nemohli by byť posúdené ako neprijateľné, ak by boli so spotrebiteľom individuálne dojednané, teda ak mohol ovplyvniť ich obsah (§ 53 ods. 2 Obč. zákonníka). Či individuálne dojednané sú, musí preukázať dodávateľ (§ 53 ods. 3 Obč. zákonníka). To sa v tomto konaní nestalo a žalobca nepreukázal individuálne dojednanie zmluvných podmienok so svojím zákazníkom. Preto aj s poukazom na § 52 ods. 2 Obč. zákonníka, podľa ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Zmluvné podmienky by po zrušení zmluvy od začiatku boli v platnosti, ak by boli pre spotrebiteľa výhodnejšie ako zákonná úprava. V tomto smere poukázal na rozsudok Krajského súdu Trnava, sp. zn. 24Co/130/2011 zo dňa 6.3.2012 a na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Co/35/2011 zo dňa 13.9.2012.

5) O trovách konania vo vzťahu žalobcu a žalovanej súd prvej inštancie rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., pretože je potrebné vychádzať z pomeru úspechu účastníkov konania vo veci. Žalobca sa podanou žalobou domáhal proti žalovanej zaplatenia sumy 802,69 eur. Bol úspešný v časti o zaplatenie sumy 204,84 eur, pretože súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalobca bol teda v konaní úspešný v rozsahu 25,52 %. Žalovaná bola úspešná vo zvyšných 74,48 %. Úspech žalovanej teda prevyšuje úspechu žalobcu o 48,96 %. Žalovanej však žiadne preukázateľné trovy nevznikli a preto jej ich náhradu nepriznal.

6) O trovách konania vo vzťahu žalobcu a vedľajšieho účastníka súd prvej inštancie rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., pretože je potrebné vychádzať z pomeru úspechu účastníkov konania vo veci. Vychádzal z hodnoty sporu v sume 802,69 eur. Trovy pozostávajú z trov právneho zastúpenia. Ako už bolo uvedené, žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 802,69 eur. Bol úspešný v časti o zaplatenie sumy 204,84 eur, pretože súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Teda bol úspešný v rozsahu 25,52 %. Vedľajší účastník bol úspešný vo zvyšných 74,48 %. Preto úspech vedľajšieho účastníka prevyšuje úspech žalobcu o 48,96 %. Pokiaľ by mal vedľajší účastník vo veci plný úspech, patrila by mu náhrada trov konania spolu v sume 452,45 eur. Vzhľadom na to, že úspech vedľajšieho účastníka prevyšuje úspech žalobcu o 48,96 %, patrí mu náhrada trov právneho zastúpenia v sume 221,52 eur, na ktorú zaviazal žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka (§ 149 ods. 1 O.s.p.).

7) Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca odvolanie, ktorým žiadal zrušiť rozsudok a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 71,81 eur. Predovšetkým namietal, že Zmluva o revolvingovom úvere sa spravuje ustanoveniami Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že zmluva o úvere bola uzavretá v súlade s ustanoveniami zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov, platného v čase jej uzavretia, a ustanoveniami Obchodného zákonníka. Uvedená skutočnosť vyplýva aj z VOP žalobcu, (ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť uzavretej zmluvy o úvere), čl. 1.3.1., podľa ktorého „zmluva o úvere je zmluvou o revolvingovom spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi veriteľom a klientom v súlade s ustanoveniami zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov a Obchodného zákonníka“. Napriek tomu, že sa v danom prípade jedná o spotrebiteľský úver, nie je možné zmluvu o revolvingovom úvere ako celok považovať za občianskoprávnou zmluvu, ale, podľa jeho názoru, je možné na právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným aplikovať len tie ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré sa výslovne týkajú úpravy spotrebiteľských zmlúv. Inak sa však zmluva o úvere posudzuje ako obchodný záväzkový vzťah. V tejto súvislosti poukázal na ust. § 261 ods. 3 písm. d/ Obch. zákonníka, teda že zmluva o úvere patrí medzi

tzv. absolútne obchody. Ustanovenia Obch. zákonníka sa použijú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu, teda aj v prípade, ak žiadateľom o úver bude fyzická osoba - nepodnikateľ.

8) Ďalej namietal posúdenie ukončenia zmluvného vzťahu medzi účastníkmi. Má za to, že okresný súd na predmetnú právnu vec, konkrétne na otázku odstúpenia od zmluvy o úvere, aplikoval nesprávny právny predpis (Občiansky zákonník), a to aj napriek skutočnosti, že žalobca v čl. 1.3.1 VOP uvádza, že zmluva o úvere je zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, uzavretá medzi veriteľom a klientom v súlade s ustanoveniami zákona č. 258/2001 Z.z. a Obchodného zákonníka. Ďalej citoval § 497 Obch. zákonníka, čo sa rozumie pod zmluvou o úvere. Znovu poukázal na to, že zmluva o úvere je absolútnym obchodným záväzkovým vzťahom, čo znamená, že sa vždy spravuje ustanoveniami Obch. zákonníka, a to bez ohľadu na povahu subjektov vzťahu. Podstatou zmluvy je, že veriteľ poskytne peniaze do určitej sumy v prospech dlžníka a na jeho požiadanie. Záväzku veriteľa zodpovedá záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky. Zmluva o úvere je súčasne uzavretá aj v súlade so zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Podľa jeho ust. § 2 písm. b/, platného v čase uzavretia zmluvy o úvere, sa zmluvou o spotrebiteľskom úvere rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

9) Ďalej žalobca uviedol, že právna úprava odstúpenia od zmluvy je v Obchodnom zákonníku komplexnou, a preto sa ustanovenia Občianskeho zákonníka nepoužijú. Zmluvné strany sa v rámci zmluvnej slobody môžu dohodnúť na tom, že jedna z nich alebo obidve sú oprávnené od zmluvy odstúpiť a zároveň dohodnúť si dôvody, pre ktoré sú tak oprávnené urobiť. Podľa všeobecnej úpravy v § 48 ods. 2 Obč. zákonníka, odstúpením od zmluvy sa zmluva zrušuje od počiatku (ex tunc). Obchodný zákonník nehovorí o zrušení zmluvy, ale o jej zániku, čo je obsahovo totožné. Rozdielne je však stanovený moment zániku (zrušenia) zmluvy, pretože zmluva zaniká, keď odstúpenie od zmluvy je doručené druhej zmluvnej strane (ex nunc). V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.9.2009, sp. zn. 1M Obdo V 2/2007.

10) V danom prípade si zmluvné strany v rámci zmluvnej voľnosti upravili dôsledky odstúpenia od zmluvy o úvere v čl. 8.4. VOP, v zmysle ktorého zmluva o úvere zanikne tiež v prípade odstúpenia veriteľa od zmluvy, ktoré je účinné momentom doručenia odstúpenia klientovi v súlade s bodom 12.4 týchto VOP. Veriteľ je oprávnený odstúpiť s okamžitou účinnosťou od zmluvy o úvere v prípade závažného porušenia zmluvy o úvere klientom, za ktoré sa považuje najmä ak: (I) sa klient ocitne v omeškaní s úhradou najmenej dvoch minimálnych splátok úveru alebo jednej splátky úveru po dobu dlhšiu ako tri mesiace. Účinnosťou odstúpenia od zmluvy o úvere sa zmluva o úvere končí a pokiaľ už došlo k čerpaniu úveru na jej základe, celý do tej doby nesplatený úver klienta, taktiež i všetky ďalšie peňažné záväzky z nej, sa stávajú splatnými a klient je povinný ich bezodkladne uhradiť veriteľovi v plnej výške. Zánikom alebo zrušením zmluvy o úvere nezanikajú nároky veriteľa z nej alebo s ňou súvisiace, ktoré vznikli pred skončením zmluvy alebo v súvislosti s jej skončením. Navyše, zo zákona č. 258/2001 Z.z. nevyplýva, že v prípade uzavretej zmluvy o úvere pôsobí Občiansky zákonník ako lex specialis k Obchodnému zákonníku, a to tiež s poukazom na ust. § 54 ods. 1 Obč. zákonníka, v zmysle ktorého „zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.“ V tejto súvislosti žalobca má za to, že vyššie citované ustanovenie nemôže byť interpretované tak, že na všetky nároky vyplývajúce zo spotrebiteľských zmlúv majú byť aplikované výlučne ustanovenia Občianskeho zákonníka, ale tak, že len ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách sú jednostranne kogentné, to znamená aj voči Obchodnému zákonníku. Teda je toho názoru, že jeho nárok na zaplatenie nesplatenej časti úveru spolu s úrokom za poskytnutie úveru je plne v súlade s citovanými zákonnými predpismi, na základe čoho namieta tvrdenie súdu, že odstúpenie od zmluvy o úvere a účinky s tým spojené sa v tomto prípade riadia ustanoveniami Obč. zákonníka a posúdenie nároku žalobcu ako nároku na bezdôvodné obohatenie. Žalobca má nárok na zaplatenie celej žalovanej sumy, a to sumy 802,69 eur. Nemožno teda použiť súdom prvej inštancie uvedený výpočet právneho nároku žalobcu.

11) V ďalšej časti odvolania žalobca namieta priznanie náhrady trov vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej. Skutočnosť, že vedľajší účastník si uplatňuje trovy právneho zastúpenia, považuje za absolútne neopodstatnené. Vedľajším účastníkom je v danom prípade Združenie na ochranu občana a spotrebiteľa HOOS, ktoré má v konaní vystupovať s cieľom ochrany práv spotrebiteľa. Vzhľadom na to,

že spotrebiteľské združenie sa špecializuje na ochranu práv spotrebiteľov, žalobca sa domnieva, že ako také musí aj zamestnávať ľudí s dostatočnými vedomosťami týkajúcimi sa spotrebiteľského práva. Preto za účelne uplatňovanie alebo bránenie práva (§ 142 ods. 1 O.s.p.) nie je možné považovať skutočnosť, že spotrebiteľské združenie sa za účelom ochrany spotrebiteľa dalo zastúpiť advokátom. Preto považuje výrok súdu o jeho povinnosti zaplatiť trovy konania vedľajšieho účastníka za nesprávny, pretože v tomto prípade neboli účelne vynaložené. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 6Co/8/2013, taktiež na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 17Co/91/2012. V závere odvolania uviedol, že v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, a to v tejto súvislosti, že každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu. Reálne uplatnenie základného práva na súdnu ochranu teda predpokladá, že účastníkovi súdneho konania sa táto ochrana v zákonom predpokladanej kvalite poskytne (napr. IV. ÚS 77/02). Má za to, že súd prvej inštancie svojím rozhodnutím zasiahol do jeho základného práva garantovaného Ústavou SR, práva na súdnu ochranu, pretože rozsudkom nesprávne posúdil prejednávanú vec.

12) Vedľajší účastník k odvolaniu žalobcu vo vyjadrení zo dňa 6.9.2015 žiadal potvrdiť rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania.

13) Odvolací súd aplikujúc ust. § 470 ods. 2 CSP prejednal podané odvolanie podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. Podľa tohto ustanovenia totiž právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Civilný sporový poriadok nadobudol účinnosť 1.7.2016 a odvolanie žalobcu bolo podané pred týmto dátumom. Preto má za to, že ide o právo, ktoré vzniklo podľa doterajších právnych predpisov, a preto niet žiadnej zákonnej opory pre dokončenie tohto konania podľa novej právnej úpravy. V súlade s princípom legitímneho očakávania a právnej istoty preto odvolací súd posúdil odvolanie žalobcu v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku.

14) Odvolací súd teda podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 214 ods. 2 O.s.p. prejednal vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáhal jej preskúmania, a dospel k záveru, že súd prvej inštancie nesprávne zistil skutkový stav ohľadom predbežnej otázky, teda či došlo k účinnému odstúpeniu od zmluvy o revolvingovom úvere. Preto je jeho rozhodnutie v tomto štádiu konania predčasné. V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že sa nedôsledne riadil dôvodmi uznesenia Krajského súdu v Prešove zo dňa 16.1.2014 pod č. k. 13Co/77/2013-102.

15) Súd prvej inštancie v tejto súvislosti uzavrel, že žalobca listom zo dňa 1.11.2010 od zmluvy odstúpil, pričom z oznámenia žalobcu je zrejmé, že odstúpenie žalovanej nezasielal doporučenou zásielkou, ale obyčajnou poštovou zásielkou. Použil fikciu, že odstúpenie od zmluvy zo dňa 1.11.2010 je účinné najskôr ku dňu 11.11.2014, pričom táto skutočnosť medzi účastníkmi sporná nebola.

16) Z odstúpenia od zmluvy a od poistenia zo dňa 1.11.2010 (č. I. 7), okrem iného vyplýva, že v súlade s ust. čl. 8.4. VOP odstupuje žalobca od zmluvy o revolvingovom úvere s tým, že toto odstúpenie je účinné momentom doručenia v súlade s bodom 12.4. VOP. Účinnosťou odstúpenia od zmluvy sa zmluva o úvere končí.

17) Podľa čl. 8.4. VOP, zmluva o úvere zanikne tiež v prípade odstúpenia veriteľa od zmluvy o úvere, ktoré je účinné momentom doručenia odstúpenia klientovi v súlade s bodom 12.4. týchto VOP. Účinnosťou odstúpenia od zmluvy o úvere sa zmluva o úvere končí, pokiaľ už došlo k čerpaniu úveru na jej základe, celý do tej doby nesplatený úver klienta, taktiež i všetky ďalšie peňažné záväzky zo zmluvy o úvere sa stávajú splatnými, a klient je povinný ich bezodkladne uhradiť veriteľovi v plnej výške. Zánikom alebo zrušením zmluvy o úvere nezanikajú nároky veriteľa zo zmluvy o úvere alebo s ňou súvisiace, ktoré vznikli pred skončením zmluvy alebo v súvislosti s jej skončením.

18) Podľa čl. 12.4. VOP (oznamovanie a doručovanie), zásielka zaslaná klientovi sa považuje za doručenú v okamihu, keď (i) klient zásielku prevzal, alebo (ii) sa zásielka zaslaná veriteľom na poslednú

známu adresu klienta vráti veriteľovi ako nedoručiteľná, alebo (iii) v ostatných prípadoch uplynutím 10 dní odo dňa odoslania zásielky klientom, a to i v prípade, že sa klient o zaslaní zásielky nedozvedel.

19) Podľa § 54 ods. 1 Obč. zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

20) V tejto súvislosti odvolací súd reflektuje na judikatúru, ktorá podporuje odstúpenie od zmluvy bez zrušenia práv zo zmluvy, ktoré vznikli pred odstúpením (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1M Obdo V 2/2007, rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33Odo 131/2013). S uvedenou judikatúrou sa zásadne dá súhlasiť. Žalobcom prezentovaná konštrukcia tzv. náhradného doručenia písomností v zmysle čl. 12.4. VOP je jednoznačne v neprospech spotrebiteľa. V tejto súvislosti je pre spotrebiteľa výhodnejšie znenie čl. 8.4. VOP o tom, že zmluva o úvere zanikne tiež v prípade odstúpenia veriteľa od zmluvy o úvere, ktoré je účinné momentom doručenia odstúpenia klientovi. Teda ak súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní použil tzv. fikciu doručenia v zmysle čl. 12.4. VOP, v tejto súvislosti posúdenie účinnosti doručenia z jeho strany nie je správne.

21) Odvolací súd v tejto súvislosti konštatuje, že doposiaľ účinné doručenie odstúpenia od zmluvy v zmysle čl. 8.4. VOP v konaní zo strany žalobcu preukázané nebolo. Preto bude povinnosťou súdu prvej inštancie skúmať, či vôbec došlo k účinnému odstúpeniu od nej, ak nie, zmluva o úvere i naďalej trvá, je platná a existujú z nej vyplývajúce práva a povinnosti.

22) Ak súd prvej inštancie na základe ďalšieho dokazovania dospeje k záveru, že došlo k účinnému odstúpeniu od úverovej zmluvy v zmysle uvedeného článku, bude potrebné v tejto súvislosti aplikovať ust. § 506 Obch. zákonníka. Ak dospeje k záveru, že nedošlo k účinnému odstúpeniu od zmluvy v zmysle uvedeného článku VOP, zmluva je i naďalej platná so všetkými s nej vyplývajúcimi právami a povinnosťami.

23) Z uvedených dôvodov odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vracia na ďalšie konanie v naznačenom smere (§ 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p.).

24) O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

25) Súd prvej inštancie pri novom rozhodovaní o veci je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 226 O.s.p.).

26) Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2, posledná veta, CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).